

A kipróbálásról készült reflexió

A pályázatban háromfős tanárcsapatral és egy vegyes (évfolyamot és tagozatot tekintve is) diákcsoporttal dolgoztunk. Mindannyian a Berzsenyi Dániel Gimnázium diákjai és tanárai vagyunk.

A tanárcsoport tagjai: Kerek Roland angol-magyar szakos tanár

Boskovitzné Csernyánszky Katalin rajz szakos tanár

Dobóné Dr. Tarai Éva kémia-biológia szakos tanár

Diákok: Egy spontán szerveződött, gyerekek kezdeményezésére indult önképzőköri csoport, 9-10. évfolyamos a többség kémia-biológia tagozatos, de fizika és nyelvtagozatos diákok is részt vettek a foglalkozásokon.

A munka a fordítással, tájékozódással kezdődött, majd a már működő önképzőkörön a tanítványoknak felvettem az ötletet, van-e kedvük belevágni? Volt.

Időtakarékosságból úgy döntöttünk, hogy a „szoborvadászatot” mindenki hétfőig családi, baráti körben oldja meg, és ha találkozik korrózió sújtotta szoborral, azt fényképekkel dokumentálja és a következő alkalommal beszámolunk egymásnak a gyűjtés eredményéről. Így több idő maradt a laboratóriumi és műtermi munkákra. A korrózió jelenségét és az elektrokémiai fogalmakat a projekt megkezdése előtt röviden áttekintettük, mivel a kezdéskor még nem mindenki tanult elektrokémiát. A következő lépésben néhány átmeneti fém jellemző csapadékképződési reakcióját próbáltuk ki az ez alapján történő azonosítást gyakoroltuk. Ezek után történt a javasolt három kísérlet elvégzése és az adaptációs részben leírt módon az alapötlet kibővítése, és kipróbálásuk. Nagyon izgalmas volt a három kiegészítő kísérlet, ami nem szerepelt az eredeti leírásban, de az adaptációs részben részletesen bemutattam. Különösen izgalmas volt és értékesnek gondolom a művészeti szál megjelenését a projektben. Nagy élmény volt olyan kollégákkal együtt dolgozni, akikkel ilyen formában ritkábban kerülök munkakapcsolatba.

Gyerekek visszajelzései:

„A Berzsenyi Dániel Gimnáziumba járok, és mint a biológia-kémia tagozaton tanulót nagyon érdekel a kémia, ezért is fogadtam lelkesedéssel a projektet. Élveztem, hogy kísérletezhetünk, és egy kicsit szabadabban foglalkozhatunk a kémiával az óra konvencionális kereteit elhagyva. Nagyon szép volt az Evans kísérlet, amikor a vas lemezen szépen lassan megjelent a külső lila-rózsaszín gyűrű, és a belső kék folt. Kedvenceim közé tartozik az a kísérlet, amikor a kilencedikesek vas(II) ionok reakcióját sárgavérhúgssóval, nem a megszokott módon kémcsőben hajtották végre hanem egy gipsz formába öntötték. A gipszen vált le a kék csapadék, és a mélyebb részekben, ahol az oldatnak több idő kellett, hogy bepárolódjon és volt idő redoxireakcióra is, ott barna lett. Nekem ez a projekt ezért tetszett nagyon, rengeteg olyan dolgot kipróbáltunk és láttunk, amit egy közönséges kémia órán nem, vagy csak messziről, a padosorokból figyelhetjük, ahogy a tanár kísérletezik.,,

Soproni Bálint 10.b

„Nekem tetszett a munka, szerintem tanulságos volt; voltak olyan részek, ahol kicsit kevésbé tudtam a jelenség pontos hátterét, mert elektrokémiával hivatalos órán még nem foglalkoztunk, de volt olyan is, amiről már tanultunk, például a jellegzetes csapadékok színeiről. A pályázat készítése során többet lehettünk a laborban, ami mindenképpen pozitív volt, hiszen ebben a tanévben az óraszámunk nem tette lehetővé a sok egyénileg végrehajtható (!)(ami szintén becsülendő szerintem) kísérletezést.”

Nyariki Noel 10.b